

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ
ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ
Ἀριθμ. Πρωτ. 1000

Ἐντιμότητα κ. Νικόλαε,
Καθολικὴ Ἀρχιεπίσκοπε Νάξου, Τήνου, Ἄνδρου καὶ Μυκόνου
Χαίρετε καὶ ὑγιαίνετε!

1. Ἐλαβα χθὲς τὴν σύντομη ἐπιστολή Σας, στὴν ὁποία φαίνεσθε δυσανεστήμενος διότι ὀνομάζω Σᾶς καὶ τοὺς ὁμοφρόνους Σας «Παπικούς» καὶ ὄχι «Καθολικούς» καὶ γι' αὐτὸ γράφετε ὅτι διακόπτετε τὸν μεταξύ μας διάλογο. Στὴν παροῦσα μου πρὸς Σᾶς ἐπιστολή, τὴν τελευταία κατὰ τὴν προτίμησή Σας, θὰ ἤθελα νὰ ἐξηγηθῶ καὶ νὰ ἀπολογηθῶ γι' αὐτὸ γιὰ τὸ ὁποῖο δυσανεστήθηκατε· τὸ διατὶ δηλαδή δέν προσφωνῶ Σᾶς καὶ τοὺς ὁμοφρόνους Σας «Καθολικούς», ὅπως θέλετε.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ναι, ὅπως δέν δέχομαι ὅτι ἀποτελεῖτε Ἐκκλησία, ἔτσι δέν δέχομαι ὅτι πρέπει νὰ λέγεσθε «Καθολικοί». Ὅμως στὴν πρώτη μου ἐπιστολή πρὸς Σᾶς χρησιμοποιοῦσα τὴν προσφώνηση «Καθολικός» καὶ «Καθολικοί» γιὰ τοὺς ὁμοφρόνους Σας, γιατί χρησιμοποιεῖται γενικά ἡ ἔκφραση αὐτὴ περὶ τῶν Παπικῶν, κακῶς ὅμως καὶ ἀθεολογήτως! Ἀλλά προχθὲς τὴν ἐσπέρα, ὅταν ἔγραφα τὴν δευτέρα μου ἐπιστολή πρὸς Σᾶς, ἡ ὁποία ἤδη ἔχει ἀναρτηθεῖ καὶ στό διαδίκτυο, δέχτηκα ἓνα τηλεφώνημα ἀπὸ ἓνα πολυσέβαστό μου Ἀρχιερέα, καλὸ θεολόγο. Αὐτός με συνεχάρη γιὰ τὴν ἐπιστολή μου πρὸς Σᾶς, «ἀλλά κάνεις ἓνα λάθος», μοῦ εἶπε. Τὸ λάθος, Ἐντιμότητα κ. Νικόλαε, τὸ ὁποῖο μοῦ ἐπισήμανε ὁ καλὸς αὐτός θεολόγος Ἀρχιερεὺς, εἶναι ὅτι στὴν ἐπιστολή μου πρὸς Σᾶς ὀνομάζω τοὺς Παπικούς «Καθολικούς», ἐνῶ «ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι εἴμαστε Καθολικοὶ καὶ ὄχι αὐτοί», μοῦ εἶπε ὁ Ἀρχιερεὺς. Εὐχαρίστησα τὸν Σεβασμιώτατο γιὰ τὴν παρατήρησή του καὶ ἀμέσως στὴν δεύτερή μου πρὸς Σᾶς ἐπιστολή, πού ἔγραφα καὶ σχεδὸν τελείωνα, ἄρχισα μὲ χαρὰ νὰ διορθώνω τίς προσφωνήσεις «Καθολικός» καὶ «Καθολικοί». Εἶπα «μὲ χαρὰ», διότι μὲ ἐξέφραζε ἀπόλυτα ἡ παρατήρηση τοῦ Σεβασμιωτάτου. Θέλω δὲ νὰ προσθέσω ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος αὐτός δέν εἶναι ἐκ τῶν φημιζομένων ἀντιπαπικῶν Ἀρχιερέων καὶ οὔτε ἔχει ἐκφρασθεῖ ποτέ ἐπίσημα κατὰ τῶν Παπικῶν. Ἀπὸ τὴν ἀναφορά αὐτὴ, Ἐντιμότητα κ. Νικόλαε, ἄς ἐννοήσετε ὅτι δέν πρόκειται γιὰ «μειονότητα» ἀντιπαπικῶν Ἀρχιερέων, ὡς γράφετε, ὅπως καὶ δέν πρόκειται γιὰ «μειονότητα» Ἱερῶν καὶ λαϊκῶν, οἱ ὁποῖοι χαρακτηρίζουν ὡς αἰρετικούς τοὺς Παπικούς. Εἶναι πλῆθος κλήρου καὶ λαοῦ, εἶναι κύμα θαλάσσης παφλάζον, εἶναι «κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων»!

2. Στὴν παροῦσα μου αὐτὴ ἐπιστολή θέλω, ἀπολογούμενος, νὰ Σᾶς ἀποδείξω γιατί δέν θέλουμε ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι νὰ Σᾶς προσφωνοῦμε «Καθολικούς» καὶ θὰ ὑποστηρίξω, ἀντίθετα, ὅτι Καθολικοὶ εἴμαστε ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι, γι' αὐτὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία μας τὴν ὀνομάζουμε «Καθολικὴν Ἐκκλησίαν» («Εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν», ὁμολογοῦμε μὲ τὸ «Πιστεύω» μας). «Καθολικός», Ἐντιμότητα, λέγεται ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δέχεται ΟΛΗ, ΚΑΘ-ΟΛΗ τὴν πίστη τῆς Ἐκκλησίας. Ὅποιος δέν τὴν δέχεται ὅλη, ἀλλά, τὸνίζει καὶ ὑπερτονίζει μιὰ ἀλήθεια τῆς πίστεως σὲ βάρους τῆς ἄλλης ἀλήθειας, δηλαδή ὅποιος

καί ὅποιοι δέν δέχονται τήν ΚΑΘΟΛΙΚΟΤΗΤΑ τῆς πίστεως, ἀλλά ἐκλέγουν μέρη μόνον ἀπό αὐτήν, αὐτοί λέγονται «αἰρετικοί». Καλοῦνται ἔτσι ἀπό τό ρῆμα «αἰρέομαι-αἰροῦμαι», τό ὁποῖο σημαίνει «ἐκλέγω», «προτιμῶ». Ὅσοι λοιπόν δέν δέχονται τήν «ἐνότητα τῆς πίστεως», ἀλλά ἐκλέγουν («αἰροῦνται») τμήματα μόνο ἀπό αὐτήν, αὐτοί λέγονται «αἰρετικοί». Ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι, κ. Νικόλαε, πιστεύουμε ὅλη τήν διδασκαλία, τήν ὁποία παρέδωσε ὁ Χριστός στούς Ἀποστόλους καί οἱ Ἀπόστολοι στούς διαδόχους τους, χωρίς νά τήν παραλλάξουμε οὔτε στό παραμικρό, γι' αὐτό καί εἴμαστε Καθολικοί.

Σεῖς οἱ Παπικοί μπορεῖτε νά καυχηθεῖτε τήν καύχηση τῶν Ὁρθοδόξων ὅτι δέν παραλλάξατε τήν διδασκαλία τῶν ἁγίων Πατέρων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων; Δέν τό μπορεῖτε! Γιά νά μὴν ἐπεκταθῶ στίς πολλές παραποιήσεις καί διαφοροποιήσεις πού κάνατε, ἀναφέρομαι σέ ἓνα μόνο: Τί σᾶς λέει τό Filioque; Μέ τό Filioque σας δώσατε ἄλλη Ἁγία Τριάδα, ἄλλο τριαδικό δόγμα, διαφορετικό ἀπό αὐτό πού διετύπωσαν οἱ Πατέρες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Πραγματικά, ἡ διδασκαλία τῶν Παπικῶν περί τοῦ Filioque ἀποτελεῖ ὀδυνηρή κατάλυση τοῦ δόγματος τῆς Ἐκκλησίας περί τῆς Ἁγίας Τριάδος. Γι' αὐτόν τόν λόγο, καί μόνο γιά τό Filioque, οἱ Παπικοί εἶστε μεγάλοι αἰρετικοί, ὅπως οἱ παλαιοὶ Πνευματομάχοι, καί θά Σᾶς τό ἐξηγήσω γιατί: Κατά τήν θεολογία τοῦ Τριαδικοῦ δόγματος δύο εἶναι τά βασικά καί τά κύρια· α) Ἡ ἐνότητα τῆς θείας Οὐσίας καί β) τά τρία θεῖα Πρόσωπα (ἡ τριαδικότητα τῶν Προσώπων ἢ Ὑποστάσεων). Αὐτοῦ τοῦ δευτέρου, τῆς τριαδικότητος δηλαδή τῶν τριῶν Προσώπων, τό κύριο περιεχόμενο εἶναι ὁ τρόπος τῆς ὑπάρξεως τῶν θείων Προσώπων («ὑποστατικά τῶν Προσώπων ιδιώματα»). Οἱ Πνευματομάχοι παλαιά ἐπληξαν τό πρῶτο σκέλος τοῦ Τριαδικοῦ δόγματος, δηλαδή τήν θεία Οὐσία. Γι' αὐτό καί καταδικάστηκαν ὡς αἰρετικοί ἀπό τήν Β' Οἰκουμενική Σύνοδο. Σεῖς οἱ Παπικοί, μέ τό Filioque, πλήξατε τό δεύτερο σκέλος τοῦ Τριαδικοῦ δόγματος, τόν τρόπο τῆς αἰδίου ὑπάρξεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιατί εἶπατε καί λέτε ἀμετανόητα μέχρι τώρα ὅτι τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐκπορεύεται καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ (Filioque). Σᾶς ἐρωτῶ λοιπόν: Κατά ποιά λογική οἱ παλαιοὶ Πνευματομάχοι, οἱ ὁποῖοι κακοποίησαν τό πρῶτο σκέλος τοῦ Τριαδικοῦ δόγματος, τήν θεία Οὐσία, εἶναι αἰρετικοί καί ἄξιοι ἀφορισμοῦ, καί σεῖς οἱ Παπικοί, πού κακοποίησατε τό δεύτερο σκέλος τοῦ Τριαδικοῦ δόγματος, δηλαδή τά ὑποστατικά ιδιώματα τῶν θείων Προσώπων, μέ ποιά λογική, λέγω, σεῖς δέν εἶστε αἰρετικοί καί δέν εἶστε ἄξιοι ἀφορισμοῦ;

Τό αἰρετικό σας δόγμα Filioque εἶναι καθαρά βλασφημία ἐναντίον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί θά Σᾶς τό πῶ γιατί, κ. Νικόλαε: Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, θέλοντας νά ὁμιλήσει γιά τήν θεότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, λέγει τό ἐξῆς ὠραῖο, ἀπλό, δυνατό, ἀλλά καί τολμηρό ἐπιχείρημα. Εἶναι γνωστό ὅτι θεούμεθα διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀλλά, λέγει τολμηρά ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: Ἐάν τό Πνεῦμα δέν εἶναι Θεός, ὅπως ἔλεξαν οἱ Πνευματομάχοι, «ἄς πάει πρῶτα νά θεωθεῖ αὐτό καί τότε, ἀφοῦ θεωθεῖ, νά ἔλθει ἔπειτα νά θεώσει καί ἐμένα τόν ἄνθρωπο»! Πολύ λυποῦμαι διότι στόν τόπο πού εὐρίσκομαι τούτη τήν ὥρα δέν ἔχω τήν βιβλιοθήκη μου, διά νά Σᾶς παραθέσω τό πατερικό χωρίο, ἀλλά τό νόημά του εἶναι ἀκριβῶς ὅπως τό ἀπέδωσα κατ' ἔννοιαν. Λοιπόν: Μέ τό Filioque σεῖς οἱ Παπικοί παρουσιάζετε ἀδύναμο τό Ἅγιο Πνεῦμα. Δηλαδή, σάν νά μὴν φτάνει ἡ μιά πηγῆ, ὁ Πατέρας, ἀπό ὅπου ἐκπορεύεται τό Ἅγιο Πνεῦμα, ἀλλά τό παρουσιάζετε τόσο ἀδύναμο, ὥστε νά θέλει καί δεύτερη πηγῆ γιά

νά «σταθεῖ», δηλαδή τόν Υἱό. Ἔτσι λέγετε ὅτι ἐκπορεύεται «καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ» (Filioque). Στίς προσευχές μας, Ἐντιμότητα, παρακαλοῦμε νά μᾶς δυναμώσει τό Ἅγιο Πνεῦμα στόν ἀγώνα μας κατά τῶν ἀμαρτωλῶν παθῶν καί γιά νά ἀντιμετωπίσουμε τά διάφορα δύσκολα περιστατικά τῆς ζωῆς μας. Ἀλλά ἄν κανεῖς ἐκ τῶν Παπικῶν διάβασε καί κατανόησε καλά τό χωρίο τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, πού ἀνέφερα παραπάνω, θά πρέπει νά πῆ κι αὐτός σάν τόν Ἅγιο: Ἄς πάει πρῶτα τό Ἅγιο Πνεῦμα νά δυναμωθεῖ τό ἴδιο (γιατί θέλει δύο πηγές γιά τήν ὑπαρξή Του) καί τότε ἄς ἔλθει νά δυναμώσει καί ἐμένα τόν ἀδύνατο ἄνθρωπο!... Λοιπόν, κ. Νικόλαε, σέ τί διαφέρετε οἱ Φραγκολατῖνοι Παπικοί μέ τό Filioque σας ἀπό τούς καθάρᾳ Πνευματομάχους τοῦ 4ου αἰ., πού ἡ Ἐκκλησία ἀπέκοψε ἀπό τό σῶμα Της ὡς αἵρετικούς; Ἐκεῖνοι ἐπληξάν τό πρῶτο σκέλος τοῦ Τριαδικοῦ δόγματος καί ἐσεῖς πλήττετε τό δεύτερο. Καί μέ τήν εὐκαιρία τοῦ λόγου (“by the way”, πού λέγουν οἱ Ἄγγλοι) νά Σᾶς πῶ ὅτι Σεῖς οἱ Παπικοί εἶστε ἀντιπατικοί. Γιατί, ἀπό τήν μιά μεριά ἔχετε διαρχία στήν Ἁγία Τριάδα (ἀφοῦ πιστεύετε καί ὁμολογεῖτε ὅτι τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐκπορεύεται ἀπό δύο ἀρχές, τόν Πατέρα καί τόν Υἱό), ἀπό δέ τήν ἄλλη μεριά ἔχετε τήν μοναρχία τοῦ Πάπα, τόν ὁποῖο κηρύξατε εἰς ἀλάθητον. Πῶ, πῶ! Ἄνθρωπος ἀλάθητος;!... Ὁ τελευταῖος ἐκ τῶν Ἁγίων μας, ὁ ἅγιος Ἰουστῖνος ὁ Πόποβιτς, Καθηγητής Πανεπιστημίου, ὁμιλεῖ γιά τρεῖς πτώσεις: Τήν πρώτη τοῦ Ἐωσφόρου, τήν δεύτερη τοῦ Ἀδάμ καί τήν τρίτη τοῦ Πάπα. Αὐτό τό εἶπε ἅγιος! Ἡμεῖς στά γραπτά καί προφορικά κηρύγματα μας ἐπαναλαμβάνουμε τόν λόγο τοῦ ἁγίου αὐτοῦ Πατρός ὁμιλοῦντες γιά πτώση τοῦ Πάπα, παράλληλη μέ τήν πτώση τοῦ Ἐωσφόρου.

Σᾶς ἀπέδειξα λοιπόν, Ἐντιμότητα, ἀπό ἓνα μόνο παράδειγμα, γιατί ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι εἴμαστε Καθολικοί καί δέν ἀρμόζει λοιπόν σέ σᾶς τούς Παπικούς ὁ χαρακτηρισμός αὐτός. Εἴμαστε οἱ Ὁρθόδοξοι Καθολικοί, ἐπαναλαμβάνω, γιατί δεχόμαστε τήν ΟΛΗ διδασκαλία τῶν ἁγίων Πατέρων, χωρίς κἄν νά τήν παραλλάξουμε, νά προσθέσουμε ἢ νά ἀφαιρέσουμε ἀπό αὐτήν. Δέν συμβαίνει ὅμως τό ἴδιο μέ σᾶς. Ἄν συμβαίνει, εὐκαιρία νά τό ἀποδείξετε. Ἀλλά, ἀντί τούτου, Σεῖς διακόπτετε τόν διάλογο.

3. Στήν προηγούμενή μου ἐπιστολή δέν σᾶς ἀπῆντησα σέ ὅλα τά σημεῖα τῆς ἰδικῆς Σας πρώτης ἐπιστολῆς σέ ἐμένα. Γι’ αὐτό καί ἤθελα πάλι νά Σᾶς γράψω μία ἄλλη ἐκτενῆ ἐπιστολή, ἀναφερόμενος σέ ὅλα τά σημεῖα τῆς ἰδικῆς Σας. Δέν ὑπάρχει ὅμως περιθώριο νά τό πράξω αὐτό, γιατί Σεῖς διακόπτετε τόν διάλογο, ἀφοῦ ἐγώ, ἐρειδόμενος ἐπί τῆς Γραφῆς καί τῶν Πατέρων, τό λέγω καθάρᾳ ὅτι δέν ἔχω καμμία διάθεση νά Σᾶς προσφωνῶ «Καθολικούς», ὅπως τό θέλετε καί τό ἀπαιτεῖτε γιά τήν συνέχιση τοῦ διαλόγου. Δέν μπορῶ ὅμως ἀπό τά ἐσφαλμένα τῆς πρώτης Σας ἐπιστολῆς νά μή θίξω ἓνα τό πολύ σοβαρό ἡμαρτημένο πού γράφετε. Λέγετε ὅτι ἄν ζοῦσε σήμερα ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός καί ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καί ἄλλοι παλαιοί Πατέρες, δέν θά μιλοῦσαν ὅπως μίλησαν τότε, ἀλλά, «εἶμαι βέβαιος – λέγετε – πῶς θά μιλοῦσαν ὅπως μιλοῦν οἱ σημερινοί Ἅγιοι καί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας». Αὐτός ὁ λόγος Σας, Ἐντιμότητα, εἶναι φρικτός καί κρύβει ἄλλη μεγάλη αἵρεση. Δηλαδή παρυσιάζετε ὡς διαφωνοῦντας μεταξύ τους τούς ἁγίους Πατέρες, ἄλλοι Πατέρες τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς καί ἄλλοι τῆς νέας ἐποχῆς καί ὅτι ἄν ζοῦσαν οἱ παλαιοί Πατέρες σήμερα θά διαφοροποιοῦσαν τήν διδασκαλία τους, γιά νά τήν προσαρμόσουν πρὸς τά σημερινά δεδομένα. Ἀπό αὐτόν τόν λόγο Σας συλλαμβάνουμε καί πιάνουμε ἀπό τό αὐτί τούς λεγομένους «Νεοπατερι-

κούς», γιατί βρήκαμε τήν φύτρα τους! Ἡ φύτρα τους, κατά τόν παρατεθέντα λόγο Σας, εἶστε σεῖς, οἱ Παπικοί. Ὅχι, Ἐντιμότητα, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας δέν δέχεται διαφωνία τῶν ἁγίων Πατέρων. Δέχεται τήν ὁμοφωνία τους. Καί αὐτό τό ἐκφράζουμε συμβολικά στήν ὀρθόδοξη ἀγιογραφία μας, ὅπου οἱ μορφές τῶν Ἁγίων παριστάνονται νά ὁμοιάζουν περίπου ἡ μία μέ τήν ἄλλη. Καί δηλώνεται μέ αὐτό ἡ ἀλήθεια ὅτι ὁ ἕνας Ἅγιος παρέλαβε τήν παράδοση ἀπό τόν προηγούμενο Ἅγιο καί τήν παρέδωσε, ἀκριβῶς τήν ἴδια, στά πνευματικά του τέκνα, γιά νά γίνουν καί αὐτά ἅγια μέ αὐτήν τήν παράδοση. Τό πῶς ὅμως τώρα αὐτή ἡ παλαιά παράδοση, χωρίς νά παραλλαχθεῖ, λύει τά προβλήματα τῆς συγχρόνου ἐποχῆς, χωρίς νά γίνεи «νεοπατερική», αὐτό, Ἐντιμότητα, ἀποτελεῖ ἕνα ὠραῖο κεφάλαιο τῆς Πατρολογίας μας, τό ὁποῖο πόσο θά ὠφελοῦνταν οἱ ἀναγνώστες μας, ἐάν τό διαλεγόμασταν!

4. Μέ τήν προηγούμενη ἐπιστολή Σας δηλώσατε σαφῶς ὅτι διακόπτετε τόν διάλογο, καί τό πρόβλημά Σας εἶναι ὁ τίτλος «Καθολικός». Ἐγώ ὅμως Σᾶς λέγω καί Σᾶς παρακαλῶ νά μου ἀνατρέψετε τά ὅσα Σᾶς ἔγραψα περί τοῦ «Καθολικός» στήν παρούσα μου ἐπιστολή καί, ἂν τό πετύχετε, ἐγώ δέν θά ἐπιμένω φανατικά στίς θέσεις μου, ἀφοῦ θεολογικά καί ἐπιστημονικά μοῦ τίς ἀνατρέψατε καί θά Σᾶς προσφωνῶ βεβαίως στό ἐξῆς ὡς «Καθολικό» καί τοὺς ὁμόφρονές Σας ὡς «Καθολικούς». Ἀνατρέψτε μου λοιπόν τήν παρούσα μου ἐπιστολή, ἀποδεικνύοντας τήν ὁμοφωνία σας μέ τίς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἢ τήν βιβλικότητα καί πατερικότητα τοῦ Filioque, ὡς ἕνα παράδειγμα πού ἀνέφερα παραπάνω, καί ἐγώ ἔπειτα, ἐπαναλαμβάνω, θά σᾶς προσφωνῶ «Καθολικούς», ὡς δεχομένους ἀπαραλλάκτως ὅλη τήν πίστη τῶν Πατέρων. Πάντως, τό γε νῦν ἔχον, τά κείμενα καί ἡ Ἐκκλησιαστική ἱστορία ἀποδεικνύουν ὅτι δέν κρατεῖτε ΟΛΗΝ τήν διδασκαλία τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, γι' αὐτό δέν εἶστε «Καθολικοί». Πῶς νά σᾶς ὀνομάσω; Εἶστε Παπικοί! Ἀποδείξτε μου, ἂν μπορεῖτε, ἀπό τά κείμενα τήν καθολικότητά σας, συνεχίζοντας καί μή διακόπτοντας τόν διάλογο!

Σᾶς χαιρετῶ, Ἐντιμότητα, μέ τιμῆ καί ἀγάπη Χριστοῦ. Ἐρρωσθε.

+ Ὁ Γ. Μ. Ἱερεμίας

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας

Ἐν Δημητσάνῃ 10 Δεκεμβρίου 2013